

TTB 0575
GIÓP 31-32

GIÓP BIỆN HỘ CHO CHÍNH MÌNH.

Kính chào quý vị và các bạn,

Chúng ta cùng nhau tiếp tục chương trình Tìm Hiểu Thánh Kinh hôm nay Trong sách Gióp đoạn 31 kết thúc lời biện luận dài của Gióp. Đây là một cuộc đối thoại căng thẳng. Ba người bạn của Gióp nối tiếp tấn công Gióp, để cố gắng hạ ông Gióp vì cho rằng Gióp đã phạm một tội lỗi lớn nào đó. Họ lý luận rằng: như chúng ta đã thấy, Đức Chúa Trời để sự đau khổ xảy đến cho Gióp, bởi vì Gióp đã phạm tội kinh khủng.

Sau ba vòng đối thoại với Gióp, các bạn của ông bỏ cuộc, Sô-pha là người nói sau cùng đã không có câu trả lời. Khi các bạn của Gióp không thể nói gì thêm được nữa, Gióp tiếp tục nói cho các bạn của ông.

Khi cố gắng biện hộ cho chính mình, Gióp đổ lỗi cho Đức Chúa Trời. Điều này đem đến sự hư hoại. Gióp ngụ ý nói rằng Đức Chúa Trời sai lầm trong sự hình phạt ông. Thật là dại dột khi cố gắng biện hộ chính mình và đổ lỗi cho Đức Chúa Trời. Ngay trong giờ phút mà các bạn biện hộ trên chính mình, cho mình là người công bình, Đức Chúa Trời lập tức chỉ ngón tay vào các bạn và nói các bạn là ai. Điều khôn ngoan nhất và điều cần nên làm nhất là tự kết án chính mình và gieo mình trước mặt Đức Chúa Trời. Khi chúng ta làm điều đó, Đức Chúa Trời sẽ trở thành sự công bình của chúng ta. Người nào cho mình là công bình sẽ bị đoán phạt. Người nào tự đoán xét lấy mình sẽ nhận được ân điển. Đó là điều quan trọng chúng ta cần nhớ trong đời sống của mình.

Đức tính khiêm nhường là điều chúng ta kính mến khi nhìn đến người khác. Nhưng rất tiếc chúng ta chỉ thấy một số ít người có đức tính khiêm nhường.

Tôi xin thưa các bạn rằng, bản chất của con người xác thịt là kiêu ngạo. Xin các bạn để ý xem một người chủ công ty, một nhân viên làm việc cho chính quyền, một cô ca sĩ, một học sinh giỏi v.v.. tất cả đều phạm tội kiêu ngạo. Có thể nói rằng hầu hết đều phạm tội kiêu ngạo nhiều hay ít, vì kiêu ngạo là bản tính của con người xác thịt.

Sách Gióp dạy chúng ta rằng, khi chúng ta đến trước mặt Đức Chúa Trời, Ngài muốn chúng ta thành thật với chính mình. Chúng ta không thể biện hộ cho chính mình. Thật không có hữu ích gì khi các bạn cố gắng phô bày địa vị lớn lao của mình, hoặc phơi bày những việc lớn lao chúng ta đã làm khi đến trước sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Ngài sẽ dẹp bỏ đi tất cả sự kiêu ngạo của con người. Vào Ngày của Chúa sẽ chống nghịch lại mọi sự lên mình, kiêu ngạo. Vì thế một người khôn ngoan nên hạ mình với tinh thần thống hối để đoán nhận ân điển cứu chuộc của Đức Chúa Trời.

Có rất đông người hiện nay lên mình, tự hào về các nghi thức mà họ có, nhưng không thật sự dẫn đến sự cứu rỗi.

Tôi thấy là khi chúng ta xem qua các câu Kinh thánh nói về những ai có lòng thống hối được Đức Chúa Trời tiếp nhận.

Thi thiên 34:18 *Đức Giê-hô-va ở gần những người có lòng đau thương, Và cứu kẻ nào có tâm hồn thống-hối.* Các bạn thấy là sự ăn năn thật sự dẫn đến

cương vị đó. Chúng ta nhận biết là Đa-vít đã làm như thế. Xin mời các bạn lắng nghe Thi thiên nổi bật, khi Đa-vít xưng nhận tội lỗi của ông.

Thi thiên 51:17 *Của lễ đẹp lòng Đức Chúa Trời, ấy là tâm thần đau thương: Đức Chúa Trời ôi! lòng đau thương thống hối Chúa không khinh dễ đâu.*

Khi các bạn đến với Đức Chúa Trời, xin các bạn đừng đến với mục đích trao đổi, bởi vì chúng ta chẳng có xứng đáng gì cả. Chúng ta cần nhận thức rằng, chúng ta đến với Đức Chúa Trời qua sự ăn năn. Đây là điều được dạy dỗ qua suốt Kinh thánh.

Ê-sai 57:15 *Đấng cao cả, ở nơi đời đời vô cùng, danh Ngài là Thánh, có phán như vậy: Ta ngự trong nơi cao và thánh, với người có lòng ăn năn đau đớn và khiêm nhường, để làm tươi tỉnh thần linh của những kẻ khiêm nhường, và làm tươi tỉnh lòng người ăn năn đau đớn.*

Vấn đề khiêm nhường và lòng thống hối không phải là vấn đề khó khăn của các chánh trị gia hay người trình diễn trên sân khấu, nhưng đó cũng là vấn đề khó khăn của tất cả Cơ-đốc-nhân, đặc biệt là những người hầu việc Chúa. Tôi thấy là người hầu việc Đức Chúa Trời mà có lòng tự đại, tự mãn thật là đáng bị chê trách. Xin quý vị hãy nghĩ đến hình ảnh của Chúa Giê-xu,

Phi-líp 2:6-7 *Ngài vốn có hình Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm giữ; chính Ngài đã tự bỏ mình đi, lấy hình tôi tớ và trở nên giống như loài người.* Những người tin nhận Chúa Giê-xu cần phải bày tỏ đức tính khiêm nhường như Ngài. Những ai phô trương cá nhân trong sự phục vụ Chúa là điều không tốt, trái với tinh thần phục vụ.

Phân đoạn cuối lời thuyết giảng của Gióp không có thu hút nhiều. Gióp đã nói tốt về mình là một người nổi bật, có ảnh hưởng trong xã hội. Ông nói điều đó để cầu xin lòng thương hại cho hoàn cảnh hiện tại của ông. Trong phần kết luận của đoạn này, Gióp vẫn tuyên bố ông là người tốt.

Xin mời các bạn cùng xem Gióp 31:1

1 *Tôi đã có lập ước với mắt tôi; Vậy, làm sao tôi còn dám nhìn người nữ đồng trinh?*

Gióp nói nó rõ rằng ông sống đời sống trong sạch. Gióp không có chạy đi tìm kiếm phụ nữ khác. Ông muốn cho họ biết rằng ông không có phạm những tội lỗi mà hầu hết những người khác đã phạm.

Gióp 31:2- 3

2 *Vì phần do Đức Chúa Trời ở trên trời, Và cơ nghiệp do Đấng Toàn năng ở nơi cao, là gì?*

3 *Há chẳng phải sự tai họa cho kẻ gian ác, Và sự hư hại cho kẻ làm dữ sao?*

Gióp đang chỉ ngón tay vào những người phạm tội, và ông nói rằng họ đáng bị định tội. Nhưng Gióp không hiểu tại sao ông bị đoán phạt nặng nề, trong khi Gióp là người tốt.

Gióp 31:4- 6.

4 *Chớ thì Đức Chúa Trời chẳng thấy đường lối tôi, Và đếm các bước tôi sao?*

5 *Nếu tôi có ăn ở cách dối trá, Và chân tôi vội vàng theo chước gian xảo,*

6 Nguyện Đức Chúa Trời cân tôi trên cân thẳng bằng, Thì Ngài sẽ nhìn biết sự thanh liêm của tôi.

Gióp hãnh diện về sự hoàn toàn của ông. Nhưng không bao lâu nữa, Gióp sẽ đến trước sự hiện diện của Đức Chúa Trời, ông sẽ thấy thật sự con người của ông như thế nào. Gióp sẽ thấy mình không hoàn toàn.

Gióp 31:7- 12

7 Nếu chân tôi trở bước bỏ đường chánh đáng, Và lòng tôi đi theo con mắt tôi, Nếu có sự ô uế chi dính vào tay tôi,

8 Nguyện tôi gieo, và có kẻ khác gặt hái, Nguyện thổ sản tôi bị nhỏ đi!

9 Nếu lòng tôi bị người nữ quyến dụ, Nếu tôi rình rập ở nơi cửa của lân cận tôi,

10 Nguyện vợ tôi xây cối cho người khác, Và có kẻ khác nằm cùng nàng.

11 Vì điều ấy vốn tội trọng gớm ghê, Một tội ác đáng bị quan xét đoán phạt:

12 Tội ấy là một ngọn lửa thiêu hóa cho đến chốn trầm luân, Tàn hại các cửa của cải tôi đến tận cùng.

Gióp nói rằng nếu ông là người không chung thủy, không thành thật, xin hãy để vợ ông bị người khác bắt lấy. Gióp không có sống trong tội lỗi như người khác. Tôi tin rằng những điều Gióp nói về ông là sự thật. Gióp là một người rất tốt. Nhưng Gióp có một chấm đen nguy hại, đó là sự kiêu ngạo. Các bạn của Gióp đã dẫn Gióp đến sự biện hộ cho chính mình, vì thế Gióp lên mình về đời sống tốt của ông.

Chúng ta thấy trong ngày hôm nay, sự kiêu ngạo vẫn có giữa vòng Cơ-đốc-nhân. Khi con cái Đức Chúa Trời sống trong sự lên mình, kiêu ngạo thì cũng tệ như kẻ cầm súng giết người. Sự kiêu ngạo giữa vòng Cơ-đốc-nhân là điều làm cho hội thánh ngày nay trở nên nguội lạnh. Hội chúng ngồi trên băng ghế nhà thờ nghĩ rằng họ trọn vẹn. Nhưng thưa các bạn, Nếu các bạn ở trong Đấng Christ, các bạn được cứu rồi, nhưng đời sống của các bạn vẫn chưa đến mục trọn vẹn theo tiêu chuẩn của Đức Chúa Trời, và chính tôi cũng vậy.

Gióp 31:13- 14

13 Nếu tôi có khinh duyên cơ của tôi trai tứ gái tôi, Lúc chúng nó tranh luận với tôi,

14 Thì tôi sẽ làm sao khi Đức Chúa Trời chỗi dậy? Khi Ngài đến thẩm sát tôi, tôi sẽ đáp sao?

Gióp là người chủ tốt khi đối xử với các tôi tớ của ông. Gióp không có bóc lột, ức hiếp họ, ông có lòng nghĩ đến phúc lợi người khác. Gióp khác với người chủ trong thời hôm nay, ông có đối xử tốt với người làm công.

Gióp 31:15- 23.

15 Đấng đã tạo thành tôi trong lòng mẹ tôi, Há chẳng có dựng nên chúng nó sao? Há chẳng phải cũng một Đức Chúa Trời dựng nên chúng ta trong lòng mẹ sao?

16 Nếu tôi từ chối điều kẻ nghèo khổ ước ao, Gây cho mắt người góa bụa bị hao mòn,

17 Nếu tôi có ăn bánh tôi một mình, Và kẻ mồ côi chẳng có được ăn với;

18 Thật từ lúc tôi còn trẻ, nó cùng lớn lên với tôi như con với cha; Còn người góa bụa, tôi đã nâng đỡ từ khi tôi lọt lòng mẹ tôi;

19 Nếu tôi có thấy người nào thác vì không quần áo, Và kẻ nghèo thiếu chẳng có mềm;

20 Nếu lòng người không chúc phước cho tôi, Và người không nhờ lòng chiên tôi mà được ấm áp;

21 Nếu tôi có gior tay hiếp kẻ mồ côi, Bởi vì tôi thấy có kẻ phù trợ tôi trong cửa thành;

22 Nguyên cho vai tôi rút ra khỏi nơi khác, Và cánh tay tôi bị gãy rút ra đi!

23 Vì sự tai họa từ Đức Chúa Trời giáng xuống làm tôi kinh khiếp, Và trước mặt sự oai nghiêm Ngài, Tôi nào làm chi được.

Ông Gióp có lòng thương xót và giúp đỡ người nghèo. Gióp có chương trình chăm sóc cho người nghèo trước hơn người khác. Gióp cũng chăm sóc người mồ côi. Ông tiếp tục nhắc lại điều này. Gióp lên mình về những gì ông đã làm. Tôi nghĩ rằng những gì Gióp làm cho người nghèo để phô bày sự kiêu hãnh của mình. Đó là nơi Gióp gặp khó khăn. Gióp tiếp tục nói rằng: Tôi là người rất tốt, Đức Chúa Trời không công bằng khi đối xử với tôi như thế.

Thưa các bạn, chúng ta cần đến chỗ ngợi khen danh Ngài trên hết mọi danh, trên hết mọi sự. Và chúng ta thấy chính mình chỉ là bụi đất trước mặt Đức Chúa Trời.

Gióp 31:24- 28.

24 Nếu tôi có để lòng tin cậy nơi vàng, Và nói với vàng ròng rằng: Người là sự nương nhờ của ta;

25 Nếu tôi vui mừng về tài vật tôi nhiều, Và vì tay tôi đã được lăm của;

26 Nếu tôi có thấy mặt trời chiếu sáng, Và mặt trăng mọc lên soi tỏ,

27 Nếu lòng tôi có thắm mê hoặc, Và miệng tôi hôn gởi tay tôi;

28 Điều đó cũng là một tội ác đáng bị quan xét phạt; Vì nếu làm vậy, tôi đã từ chối Đức Chúa Trời trên cao kia.

Gióp cũng nói rằng, ông không phải là người ham mê vàng bạc hay của cải. Mặc dù Gióp là người rất giàu có, nhưng ông biết dùng của cải đó chia sẻ cho người khác.

Gióp 31:29- 30

29 Nếu tôi có vui mừng vì có tàn hại kẻ ghét tôi, Và hửng lòng khi tai vạ giáng cho nó;

30 Trái lại tôi không cho phép miệng tôi phạm tội, Mà lấy sự rửa sạch trừ ẻo, nguyện hại mạng sống nó;

Gióp không có vui mừng khi kẻ thù bị hại. Ông không phải là người ác hiểm.

Gióp 31:31- 32

31 Nếu các người nhà tôi chẳng có nói: "Ai sẽ tìm được người nào không được ăn no nê thịt súc vật người?"

32 Người lạ không có ngủ đêm ở ngoài đường; Tôi mở cửa cho kẻ hành khách;

Gióp cũng có lòng giúp đỡ khách lạ, người lỡ đường có chỗ ngủ qua đêm.

Gióp 31:33- 40.

33 Nếu tôi có che tội mình như A-đam, Mà giấu sự gian ác mình ở trong lòng,
34 Tại vì tôi kinh hãi chúng đông, Và e sợ bị họ hàng khinh bỉ, Đến nỗi ở yên lặng, chẳng dám bước ra khỏi cửa.

35 Oi! Chớ chi có một người nghe tôi! Này là dấu hiệu tôi ký, Nguyên Đấng Toàn năng đáp lời tôi; Nguyên kẻ cừu nghịch tôi làm một trạng tù!

36 Tôi quả hẳn sẽ mang trạng tù ấy trên vai mình, Đội nó trên đầu tôi như một mào triều thiên.

37 At tôi sẽ thuật cho cừu địch biết số bước tôi, Đến trước mặt nó như một vua chúa. 38 Nếu đất tôi kêu cáo tôi, Các giòong cày nó khóc với nhau;

39 Nếu tôi ăn sản vật nó mà không trả giá bạc, Làm khuấy khuấy nguyên chủ nó cho đến phải chết mất;

40 Nguyên gai góc mọc thay lúa miến, Và cỏ lùng thế cho lúa mạch!

Đến đây hết lời của Gióp.

Gióp nói rằng ông không phạm một tội lỗi kín giấu nào như các bạn của ông tố cáo. Ông kêu gọi những người chống nghịch Gióp, nếu Gióp đã làm một điều tội lỗi nào, xin hãy cứ viết ra trên tấm bảng, ông sẽ mang nó đi vòng đường phố.

Gióp là người kiêu ngạo. Ông đề cập đến nhiều lãnh vực trong đời sống của ông, nhưng rất tiếc Gióp không thấy tội lỗi kiêu ngạo của mình và ăn năn.

Gióp là người công bình trước mặt của ông, nhưng Gióp không phải là người công bình trước mặt Đức Chúa Trời.

Đến đây hết lời của Gióp. Ông Gióp có một lời thuyết giảng rất dài từ đoạn 26 đến 31.

Thưa các bạn giờ đây chúng ta tiếp tục đến một phân đoạn mới trong sách Gióp, đó là lời thuyết giảng của Ê-li-hu.

Xin các bạn nhớ và tưởng tượng đến bối cảnh về cuộc đối thoại của Gióp với ba người bạn, trong lúc đó có một nhóm đông dân chúng đứng xung quanh nghe họ nói chuyện. Khi Gióp kết thúc lời thuyết giảng của ông, một người trong số khán giả đứng xem, lắng nghe tham dự vào cuộc đối thoại, và tiếp tục cho đến khi Đức Chúa Trời nói chuyện với họ. Trong suốt thời gian này, cơn bão đang gom tụ ở chân trời. Vào lúc chúng ta nghe đến phần kết thúc lời thuyết giảng của Ê-li-hu, cơn bão bắt đầu tề ra từng nhóm, và họ bắt đầu chạy tìm nơi trú ẩn. Chỉ còn một mình Gióp bị để lại đó, và Đức Chúa Trời giải quyết vấn đề với Gióp một cách riêng tư.

Ba người bạn của Gióp đã nói xong, họ bị mờ và lui dần vào khoảng xa. Tôi cảm thấy nhẹ nhõm khi họ lui đi. Tôi cảm ơn lời nói của họ, và tôi hy vọng họ đi về nhà nghỉ ngơi.

Gióp mong ước là ông sẽ thắng cuộc trong sự tranh luận này. Nhưng Gióp đã không thắng. Tại đó có một người trẻ có một vài điều nói vào. Anh ta giữ yên lặng như thế rất lâu, đó là dấu hiệu khác thường cho người trẻ, nhưng đây là một người trẻ rất khôn ngoan.

Xin mời các bạn cùng xem tiếp trong Gióp 32:1

1 Bấy giờ, ba người ấy thôi đáp lời với Gióp, vì người tự thấy mình là công bình.

Thưa các bạn, câu này có thể được dịch là: *Bấy giờ, ba người ấy thôi đáp lời với Gióp, vì thấy Gióp là người công bình theo mắt của ông.* Thật đúng vậy, Gióp là người được kể là công bình theo mắt của chính ông.

Ba người bạn của Gióp đã không thể trả lời cho ông. Họ đã thất bại trong việc đáp lại những lời của Gióp bằng các lý luận của họ. Ê-li-pha là một người có kinh nghiệm. Sô-pha là một người theo luật lệ. Binh-đát là người đặt lý luận của ông trên nền tảng quyền lực của con người. Không một ai trong các bạn này có thể đem đến một kết luận cho Gióp. Một phần lớn những điều họ nói là sự thật, nhưng họ không có câu trả lời cho vấn đề của Gióp. Cuối cùng Gióp được kể là công bình theo chính mắt của mình.

Đây là một tranh luận có giá trị, Thật là quan trọng cho chúng ta thấy rằng hai thành phần bị chia rẽ bởi đề tài, họ không đạt tới điểm thông hiểu, trừ khi có một tinh thần hạ mình và thuận phục, không nên chống nghịch thành phần kia. Ngày nay chúng ta thấy nhiều người có tư tưởng quá cao, kể cả trong và ngoài hội thánh, điều này tạo ra nhiều khó khăn. Gióp là người có tư tưởng cao, nên dễ bị đụng chạm và giận dữ, và các bạn của Gióp cũng vậy. Vì thế họ không thể đến với sự thông hiểu nhau.

Chúng ta có thể nói rằng các bạn của Gióp không có câu trả lời. Chỉ có Đức Chúa Trời mới có câu trả lời cho sự công bình của mỗi cá nhân. Và chúng ta thấy là cuối cùng Đức Chúa Trời có câu trả lời cho Gióp. Những ai không có lòng thống hối sẽ không thể tìm được câu trả lời.

Giờ đây Ê-li-hu tham gia vào cuộc đối thoại. Ê-li-hu không có câu trả lời cho Gióp, nhưng ông đi gần đến câu trả lời hơn ba người bạn kia. Tôi nghĩ rằng Ê-li-hu chuẩn bị dọn đường cho Đức Chúa Trời nói vào bối cảnh này. Lúc đó Đức Chúa Trời nói cho Gióp biết một số tin tức từ ngôi cao cả của Ngài.

Gióp 32:2

2 Ê-li-hu, con trai của Ba-ra-kê-ên, người Bu-xi, về dòng dõi Ram, lấy làm tức giận Gióp, bởi vì người tự xưng mình là công bình hơn là Đức Chúa Trời.

Xin các bạn chú ý rằng Ê-li-hu người Bu-xi, (ông là con cháu dòng dõi Bu-xơ được đề cập Sáng thế ký 22:21) Đây là một bộ lạc của người Ả-rập.

Ê-li-hu cất lên lời nói, bởi vì anh giận, anh giận vì hai vấn đề. Vì ông Gióp đề nhiều giờ nói rằng, ông là người công bình thay vì để Đức Chúa Trời nói. Lời của Gióp có nghĩa rằng, Đức Chúa Trời đã sai lầm trong sự việc xảy đến cho ông. Điều này làm cho sự giận của Ê-li-hu gia tăng thêm.

Gióp 32:3

3 Ê-li-hu cũng nổi giận ba bạn của Gióp, bởi vì họ chẳng tìm được lẽ đáp lại, mà lại định tội cho Gióp.

Đây là lý do thứ hai Ê-li-hu giận. Các bạn của Gióp không được chỉ ngón tay vào ông Gióp và kết án ông ta.

Gióp 32:4

4 *Vả, Ê-li-hu có đọi Gióp luận xong đặng nói với Gióp, bởi vì các người đó đều lớn tuổi hơn mình.*

Các bạn để ý thấy sự việc trong thời bấy giờ khác nhiều với thời của chúng ta ngày nay. Các bạn thanh niên trẻ trong thời nay được tham dự vào cuộc đối thoại. Ngay các trẻ em cũng được người lớn lắng nghe, có khi chúng nó là trung tâm của cuộc đối thoại nữa.

Gióp 32:5

5 *Vậy, khi Ê-li-hu thấy chẳng còn câu trả lời chi nơi miệng của ba người kia nữa, cơn thanh nộ người bèn phùng lên.*

Ê-li-hu lắng nghe và chờ đọi khá lâu, anh ta nghĩ rằng những người lớn tuổi này sẽ nói một điều gì đó khôn ngoan, tuyệt vời. Tôi nhớ rằng lúc còn nhỏ tôi rất sợ những người có tóc bạc, bởi vì tôi nghĩ rằng họ có sự hiểu biết nhiều lắm. Nhưng sau này tôi khám phá rằng, chưa hẳn là khi tuổi đời cao thì có sự hiểu và khôn ngoan nhiều.

Gióp 32:6- 8

6 *Ê-li-hu, con trai Ba-ra-kê-ên, người Bu-xi, bèn cất tiếng lên nói rằng: Tôi đang trẻ, còn các anh là ông già; Vì vậy, tôi nhát, không dám tỏ cho các anh biết ý tưởng tôi.*

7 *Tôi nghĩ rằng: Ai đã sống lâu ngày sẽ nói, Số năm cao sẽ dạy sự khôn ngoan.*

8 *Nhưng có thần linh ở trong loài người, Và hơi thở của Đấng Toàn năng cho chúng sự khôn sáng.*

Ê-li-hu không có Đức Thánh Linh ngự trị như Cơ-đốc-nhân có ngày hôm nay. Rõ ràng Đức Thánh Linh không có ngự trị trong người tin nhận Đức Chúa Trời trong thời Cựu ước. Nhưng Đức Thánh Linh đến với một số người để giúp họ thực hiện một công tác đặc biệt nào đó. Thí dụ như Bết-sa-li-ên được ban cho Thần của Đức Chúa Trời với sự khôn ngoan thông sáng để làm mọi vật dụng cần thiết cho Đền Tạm của Đức Chúa Trời. (Xuất-Ê-díp-tô ký 31:2-3). Vua Đa-vít đã cầu nguyện rằng: *Cũng đừng cất tôi khỏi Thánh Linh Chúa.* (Thi thiên 51:11). Điều này cho biết rằng Đức Thánh Linh có thể rời khỏi người tin nhận Chúa trong thời Cựu ước. Không có sự dạy dỗ trong thời Cựu ước về sự ngự trị của Đức Thánh Linh. Ê-li-hu nhận biết rằng, anh chỉ nhận sự hà hơi của Đấng Toàn Năng ban cho sự thông hiểu đến với con người. Điều này có nghĩa rằng, Lời của Đức Chúa Trời là lời có thẩm quyền.

Thân chào quý thính giả, trong chương trình Tìm Hiểu Thánh Kinh kỳ sau, chúng ta sẽ nghe tiếp lời nói của Ê-li-hu.